

Naam	Voornaam	Geb. datum	Art.

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche Informatiedienst

Raamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99 11
Doorkiesnummer 070-76 95 33
Telex 31152

F	ACD 861127 085	7de jaargang, oktober 1986, no. 10
	datum 26 NOV. 1986	
CO		Bulletin Bijzondere Zaken Centrale

BUITENLAND

Algemeen

Gecamoufleerde explosieven

In verband met de toename van het aantal aanslagen waarbij gebruik wordt gemaakt van z.g. 'kofferbommen' volgt hieronder een omschrijving van een kofferbom zoals die mogelijk gebruikt gaat worden bij toekomstige aanslagen:

- model: 'Samsonite', deze merknaam is echter niet op de koffers vermeld;
- kleur: grijs;
- afmetingen: 65 cm lang- 50 cm breed- 15/20 diep;
- ronde hoeken;
- de inhoud van de deksel bestaat 1/3 van het totale volume van de koffers;
- de koffers heeft vier kleine wieltjes (zwart plastic);
- koffers en deksel worden verbonden door een bruine plastic of lederen band;
- het handvat is zwart en eveneens gemaakt van plastic of leer en met dik draad vastgestikt;
- tussen de twee uiteinden van het handvat is een cijferslot in de koffers aangebracht;
- aan beide zijden van het handvat bevinden zich sluitingen aan de uiteinden van de koffers;
- de koffers kan worden geopend door de sluitingen omhoog te trekken;
- een lederen lus is bevestigd aan een van de uiteinden van de koffers om deze voort te kunnen trekken;
- in de koffers is geen verdeling in compartimenten aangebracht;
- het oppervlak aan de binnenzijde van de koffers is glad en eveneens grijs;
- rechtsonder in de achterwand bevindt zich een veiligheidspijp ter grootte van een speldeknoop. Vermoedelijk dient deze pijp aan de buitenkant te worden verwijderd om aldus het tijdmechanisme in werking te stellen;
- de wanden zijn niet dikker dan die van een normale koffers;
- de koffers zelf is gemaakt van een nieuw soort explosieve plastic;
- het tijdmechanisme is instelbaar van 10 minuten tot 72 uren en dient reeds voor de overdracht van de koffers door een expert op het gebied van elektronica te worden afgesteld.

Naast deze kofferbommen kan er ook gebruik worden gemaakt van 'beauty-cases' die er hetzelfde uitzien en op dezelfde wijze functioneren als de hierboven omschreven kofferbommen.

- Deze 'beauty-cases' kunnen worden gebruikt voor aanslagen op vliegtuigen tijdens een tussenlanding. De passagier verlaat het vliegtuig en laat de 'beauty-case' achter onder haar stoel of in het handbagage-compartiment;
- het tijdmechanisme van de beauty-case is instelbaar tot een maximum van 12 uur.

A. BRD

1. Aanhouding van *(RAF-Umfeld)* en *(RAF)*
(RAF-Umfeld) d.d. 2-8-1988 te Rüsselsheim (BRD).

Op 2-8-1988 werden tegen 4 uur in de middag een lid van de RAF en twee personen behorend tot het 'RAF-Umfeld', in een ijsalon te Rüsselsheim gearresteerd. De politie kon tot de arrestatie overgaan na een tip van de eigenaar van de salon. De aangehouden personen zijn:

I. Tegen haar liep sedert 26-7-1986 een arrestatiebevel t.z.v. lidmaatschap van een terroristische beweging (RAF) en deelneming aan de bomaanslag op de NATO-school in Oberammergau d.d. 18-12-1984.

II. Hij werd aangehouden op verdenking van lidmaatschap van de RAF. *(foto 2)*

III. *(foto 3)* Zij werd evenals *(foto 3)* aangehouden op verdenking van lidmaatschap van de RAF. *(foto 3)*

Bij werden de volgende voorwerpen aangetroffen:

- een pistool merk SIG SAUER, type P228, nr. U 101331, kal. 9 mm met bijbehorende munitie *(foto 4)*;
- een bedrag van DM 720,-;
- een notitieboekje met diverse aantekeningen;
- een sleutelring met drie sleutels;
- een paspoort op naam van *(foto 5)*, nummer 5109315, afgegeven d.d. 23-1-1979 en verlengd tot 23-1-1989 door de gemeente Korb. In het paspoort komen stempels voor van de DDR, CSSR en NEDERLAND *(foto 5)*;

Groep/org.	Art.	Naam	Voornaam	Geb. datum	Art.
ABU NIDAL	10 btl. C3				
Al Fatah Rev. Council	10 btl. C3				
Arab. Rev. Brigades Movement	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
ASALA	10 btl. C4				
Brigate Rose	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
Commando Christos Kasliris	10 btl. A4				
Commando Kepa Gallende	10 btl. A4				
Commando Mara Cargol	10 btl. A4				
CSPPA	10 btl. C1				
	10 btl. C2				
	10 btl. C3				
	10 btl. C4				
	10 btl. C5				
	10 btl. C6				
	10 btl. C7				
El Fatah el Majlis Taori	10 btl. C3				
El Fatah Rev. Line	10 btl. C3				
FARL	10 btl. C7				
Franse Bevrijdingsfront	10 btl. C1				
Front voor rechtvaardigheid en wraak	10 btl. C7				
HEZBOLLAH	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
Int. Brig. v. Anti-Imp.	10 btl. C7				
Intern. Fighting Front	10 btl. F1				
Islamic Jihad	10 btl. C3				
	10 btl. C4				
	10 btl. F1				
Islamic Resistance	10 btl. F1				
JIHAD	10 btl. C1				
Jundullah	10 btl. E1				
LARF	10 btl. C1				
	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
Lebanese Armed Rev. Fractons	10 btl. C3				
Libische Revol. Cellen	10 btl. E1				
Mart. Nabil Hamdah Com.	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
Martelaar Zulfikar-Ali-Bhutto Commando	10 btl. E1				
North Arab Unity Org.	10 btl. F1				
Pal. Bev. Front Abu Abbas	10 btl. C4				
Pal. Revenge Org.	10 btl. F1				
Partiz. voor Recht en Vrijheid	10 btl. C3				
	10 btl. C5				
Patriot. Front M. Rodriguez	10 btl. B1				
PDL	10 btl. C5				
PFLP	10 btl. C3				
	10 btl. C7				
PLF	10 btl. C4				
LO	10 btl. E1				
	10 btl. F1				
RAF	10 btl. A1				
	10 btl. A4				
Revolutionaire Zellen	10 btl. A2				
Revolutionaire Cellen	10 btl. A5				
SLA	10 btl. C7				
Soldaten van God	10 btl. E1				
SOS-Frankrijk	10 btl. C1				
South Lebanese Army	10 btl. C7				
Strijdende Com. Partij	10 btl. C7				
Personen					
Naam	Voornaam	Geb. datum	Art.		

Datum

Pleats

Incident

Groep/org.

Art.

3

Incidenten

Datum	Plaats	Incident	Groep/org.	Art.
-------	--------	----------	------------	------

- twee Belgische identiteitskaarten voor buitenlanders op naam van _____ en _____ (foto 6);
- een juniorspas van de Duitse Spoorwegen op naam van _____

De Belgische identiteitskaarten bleken vals te zijn. De juniorspas van de Duitse Spoorwegen op naam van _____ bleek eveneens een vervalsing (foto 7).
_____ had bij de aanhouding naast een op haar eigen naam uitgeschreven juniorspas van de Duitse spoorwegen, een identiteitskaart van de Duitse Jeugherberg Centrale en een studenten identiteitskaart beide op naam van _____ in haar bezit (foto 8).

Bij _____ werd in een geldgordel een bedrag van DM 1250,- aangetroffen. Verder een tweetal rekeningen van de jeugherberg BINGERBRUECK met daarop de naam _____

Het bij _____ aangetroffen pistool was bij een roofoverval op een wapenwinkel in Maxdorf op 5-11-1984 gestolen. De buit bedroeg destijds 22 pistolen, een revolver, twee repeteregeweren en een grote hoeveelheid munitie. Met het bewuste wapen waren in de BRD tijdens misdrijven nog geen schoten afgevuurd.

Ljssalon

Op de tafel in de ljssalon waaraan de drie terroristen zaten, werd o.a. een schetsje aangetroffen van een gebouwcomplex (mogelijk een kasarne, overheidskantoor of fabriek), dat

doelwit zou kunnen zijn van een volgende RAF-aanslag. Het Duitse publiek is om medewerking gevraagd bij de identificering van het uitgebeelde gebouw.

Huiszoeking

Huiszoekingen bij _____ en _____ hebben een grote hoeveelheid pamfletten opgeleverd:

- twee exemplaren van het tot op heden onbekende nr. '7 juli 1986' van het ondergrondse tijdschrift 'Zusammen Kämpfen', tijdschrift voor het 'Anti-imperialistische Front in West-Europa'. In het tijdschrift staan artikelen over:

- claim van ACTION DIRECTE m.b.t. de aanslag op het bureau van OECD in Parijs d.d. 21-7-1986;
- claim van de RAF m.b.t. de moordaanslag op Siemens topman _____ en zijn chauffeur _____ in Straslach d.d. 9-7-1986;
- claim van ACTION DIRECTE voor de bomaanslag op het gebouw van het Secretariaat Generaal van Interpol in St. Cloud/Parijs d.d. 16-5-1986;
- een interview met leden van ACTION DIRECTE waarin zij ontkennen dat er sprake zou zijn van een splitsing in hun groepering.

Bekend is geworden dat _____ op 16-7-1986 in Düsseldorf tijdens een routine-onderzoek is gecontroleerd. Hij bleek toen in bezit van diverse vellen papier, volgetikt met een typemachine, kopiën van kranteartikelen over de industrieel _____ en een papier met handgeschreven aantekeningen.

Deze aantekeningen zijn nagenoeg gelijk aan het eerste stuk van de claim welke werd ontvangen na de aanslag op de

Wapens

In het gebouw werden twee machinegeweren van Tsjechische makelij, 7 niet gebruikte Russische handgranaten en meer dan honderd patroonhulzen aangetroffen. De granaten zijn volgens niet bevestigde berichten van hetzelfde type als die welke werden aangetroffen bij twee Libiërs die ervan verdacht worden op 18-4-1986 in Ankara de Amerikaanse club te hebben willen aanvallen. (*)

Claim

De aanslag werd door meerdere organisaties geclaimd. In Beiroet werd de aanval dezelfde dag als eerste telefonisch opgeëist door de pro-Iraanse organisatie 'Islamic Resistance', later gevolgd door de fundamentalistische moslem organisatie 'Islamic Jihad'.

In een telefoontje naar het Turkse persbureau Anatolian News stelde de tot dusver onbekende groepering 'North Arab Unity Organization' zich voor de aanslag verantwoordelijk. De opbeiler sprak gebroken Turks.

In Nicosia (Cyprus) claimde een zich de 'Palestinian Revenge Organization' noemende groepering de aanslag.

Een anonieme vrouw zei in een telefoontje: 'Wij nemen de volledige verantwoordelijkheid voor de operatie in Istanbul. We zullen onze strijd tegen de Israëliëse vijand en de imperialisten over de hele wereld voortzetten. Er zullen meer van dergelijke aanvallen volgen. Wraak voor onze martelaren.'

Op 7-9-1986 liet in Beiroet een nog niet eerder voor het voetlicht getreden groepering 'International Fighting Front' weten voor de aanslag verantwoordelijk te zijn. De laatste organisatie deelde mee dat de aanval een vergelding was voor een verzwegen Israëliëse aanval op de Algerijnse havenstad Annaba.

Islamic Resistance

De Islamic Resistance deelde mee dat de aanval was uitgevoerd uit wraak voor de Israëliëse aanval van 4-9-1986 op het Zuid-Libanese dorpje Zebqine, even buiten de door Israël gecontroleerde bufferzone. De Islamic Resistance is een door de Hezbollah (Partij van God) gedomineerde alliantie van zowel Shi'itische als Soennitische moslem-fundamentalisten, waarin zich eveneens Soennitische aanhangers van Tawheed, een Soennitische groepering in Tripoli (Libanon) en leden van de Islamitische gemeenschap van Sidon kunnen vinden. De groep heeft in het verleden aanvallen uitgevoerd op Israëliëse troepen die aan de grens van Libanon een bufferzone in stand houden. De groepering ontkende later in een 'officieel' bericht elke betrokkenheid met de aanslag.

Commentaar**PLD**

De Palestijnse Bevrijdings Organisatie (PLO) heeft bij monde van de voorzitter belast met veiligheidszaken, laten weten dat de PLD 'het vermoorden van onschuldigen, zelfs als zij jood zijn, veroordeelt', maar waarschuwde voor de onberekenbare wanhoop onder de Palestijnen.

Ghadaffi

De Libische leider Ghadaffi zei het doden van onschuldige burgers te betreuren, maar volgens het Libische persbureau Jana werd vanuit de synagoge een 'Israëliëse inlichtingendienst' op poten gezet.

Moussavi

De Iraanse premier Mir Busein Moussavi veroordeelde de aanslag en noemde zowel deze als de kaping van de Boeing in

Karachi niet acceptabel. Hij suggereerde dat zij het werk waren van de Amerikanen.

Joodse gemeenschap in Istanbul

Istanbul met 5,5 miljoen inwoners heeft een Joodse gemeenschap van ongeveer 22.000 Turkse onderdanen, meest nakomelingen van de Sephardim die tegen het eind van de 15e eeuw de Spaanse inquisitie ontvluchtten en nog steeds een Spaans dialect spreken dat bekend staat als het Ladino.

Gerestaureerd

De aan de Europese kant van de Bosporus in het district Karakoy gelegen vijftig jaar oude synagoge Nave Shalom (Oase van de Vrede) was juist die dag, na twee maanden gesloten te zijn geweest i.v.m. restauratiewerkzaamheden, voor het eerst weer in gebruik.

(*)

Op 18-4-1986 werden, omstreeks 21.00 uur, na een anonieme tip over een te plegen bomaanslag op een Amerikaanse officiersclub in Ankara twee mannen in de onmiddellijke omgeving van de club aangehouden.

De twee, en Libiërs, bleken in het bezit van een tas met zes handgranaten. In de loop van het onderzoek werden nog twee personen aangehouden.

Wegens ernstige verdenking van het via diplomatieke kanalen binnensmokkelen van de explosieven en handgranaten werden arrestatiebevelen uitgevaardigd tegen

en beide verbonden aan het Libische Volkabureau in Ankara, en directeur van het kantoor van de Libische luchtvaartmaatschappij in Istanbul.

De drie hebben Turkije kort na de arrestatie en verlaten.

zou het doelwit hebben uitgekozen en vervolgens een hitteam vanuit Istanbul naar Ankara hebben gestuurd.

Dossier nummer 9.003.2BZC/000518

III.

- automatisch ontplooiende, glijbanen in werking te stellen waardoor een groot aantal passagiers zich in veiligheid kon stellen.
Enige tijd later werd het toestel door Pakistaanse commando's bestormd. Uiteindelijk kwamen 18 mensen: 16 passagiers, een lid van het cabine-personeel van PAN AM en een lid van het grondpersoneel, om het leven en raakten ruim honderd passagiers gewond, van wie verscheidene zeer ernstig. Vermoed wordt dat de kapers in paniek raakten toen het licht in het toestel uitviel doordat een op het platform staand aggregaat dat hiervoor de elektriciteit leverde door gebrek aan benzine uitviel.

Kapers

De commando's overmeesterden vier kapers, van wie minstens twee tijdens de bevrijdingsactie meer of minder ernstig gewond raakten. Er is sprake van dat een vijfde terrorist wist te ontkomen.
De kapers zouden behoren tot een Internationale Revolutionaire Organisatie, een splintergroepering die haar basis in Beiroet heeft.

(*)

Op Cyprus zitten twee Arabieren en een Brit vast die betrokken waren bij de moord op de opvarenden van het Israëlische jacht 'First' op 25-9-1985. Het jacht met aan boord drie Israëliërs, te weten _____, zijn echtgenote _____ en de _____, dat voor anker lag in de haven van Larnaca, werd destijds door drie gewapende mannen bestormd, waarbij _____ die door het lawaai gealarmeerd de kajuit uitkwam direct door de aanvallers onder vuur werd genomen. Zij stierf ter plekke. De twee andere opvarenden werden gaboeid aan handen en voeten in hun hut opgesloten.

Eisen

Direct na hun dood stelden de aanvallers de volgende eisen:
1) vrijlating van een groep Palestijnen die op 25-8-1985 werden opgebracht door de Israëlische marine, toen zij met hun boot op weg waren naar Sidon (Libanon);
2) vrijgeleide naar het vliegveld van Larnaca en terbeschikkingstelling van een vliegtuig om Cyprus te kunnen verlaten.

Claim

In Jeruzalem werd een persbureau opgebeld door een Engels sprekende man, die namens 'STRIJDMACHT 17', een elite commando-onderdeel van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO), de verantwoordelijkheid voor deze aanslag opeiste. Volgens de anonieme opbeller waren de drie opvarenden van het Israëlische jacht 'First' spionnen van de Israëlische geheime dienst die het scheepvaartverkeer van Larnaca naar Libanon in de gaten hielden.

Overgave

Ruim negen uren na het begin van de aanslag en een uur na het verstrijken van hun laatste ultimatum, gingen de drie daders van boord en gaven zich vervolgens met hun vuurwapens over aan de Cypriotische politie. Voor hun overgave hadden zij de twee Israëliërs doodgeschoten.

Identiteitsvaststelling

Tijdens het verhoor gaven de daders op te heten:
1) _____ van Palestijnse afkomst;
2) _____

- 3) eveneens van Palestijnse origine. _____ werd geïdentificeerd als zijnde de Britse staatsburger _____ te Shields (Noord-Engeland) van beroep timmerman, Brits paspoort nr. L-444388 A.
In december 1983 kwam hij voor het eerst in de publiciteit, toen hij zich aan boord bevond van een schip dat PLO-strijders van Yassir Arafat uit Tripoli (Noordlibanese havenstad) evacueerde, nadat zij door Palestijnse tegenstanders van Arafat uit Noord-Libanon waren verdreven.
Later werd vastgesteld, dat _____ en _____ Cyprus ingereisd waren via de luchthaven van Larnaca en bij die gelegenheid gebruik maakten van de onderstaande identiteiten:
a) _____, houder van een Jordans paspoort nr. A-750633; aankomstdatum 24-9-1985, komende uit Athene;
b) _____, O, houder paspoort nr. 896535, aankomstdatum 13-9-1985.
Tevens kwam vast te staan, dat _____ op 19-9-1985 op de luchthaven van Larnaca was gearriveerd. Bovendien kwam naar voren dat op 27-5-1985 op dezelfde luchthaven was gearriveerd, ene _____, houder van een Tunesisch paspoort nr. B-401402. Genoemd _____, die Larnaca op 27-9-1985 verliet met bestemming Athene (Griekenland), wordt ervan verdacht in verbinding gestaan te hebben met _____ en _____.

Ontkenning

Het PLO-kantoor in Nicosia (Cyprus) zei in een verklaring niets met de actie te maken te hebben en terroristische aanslagen op Cypriotisch grondgebied te veroordelen.

Wraakactie

Als vergelding voor de moord op de drie opvarenden van het Israëlische jacht 'First' voerden een aantal bommenwerpers van de Israëlische luchthaven op 1-10-1985 omstreeks 10.15 uur, een verrassingsbombardement uit op het hoofdkwartier van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) te Borj Cedria, een voorstad van Tunis (Tunesië).

Dossier nummer 9.005.21BZC/0036

E. TURKIJE

1. Aanslag op synagoge d.d. 6-9-1986 te Istanbul

Op 6-9-1986, omstreeks 9.15 uur, drongen in Istanbul twee mannen, onder het mom foto's te willen maken van het interieur, de Neve Shalom-synagoge binnen.
Eenmaal binnen sloten zij de toegangsdeuren en openden, terwijl zij in het Arabisch leuzen schreeuwden, met machinegeweren en handgranaten het vuur op de aldaar i.v.m. de sabbath-viering aanwezige 31 personen. De aanslag kostte 23 mensen, onder wie de daders, het leven. Op een persoon na raakten de overige aanwezigen meer of minder ernstig gewond. De moordpartij duurde niet meer dan vijf minuten. Na de schietpartij overgoten de daders de lijken met benzine en staken ze in brand. Vervolgens probeerden de daders te vluchten. Maar toen zij buiten de synagoge op de inmiddels gearriveerde politie stuitten, trokken zij zich weer in het gebouw terug. Vermoedelijk hebben zij zich met behulp van een handgranaat van het leven beroofd.

Rahhal, 79 km ten zuidoosten van Beiroet. De posities van de Fransen worden nu ingenomen door militairen van het Nepalese contingent.

Dossiernummer 9.003.2/521

D. Marokko

1. Aanhouding terroristisch commando d.d. 22 en 27-8-1986

Op 22 en 27-8-1986 werd in Marokko een vier personen tellend terroristisch commando aangehouden. Het commando bleek in het bezit van springstoffen. Het Marokkaanse ministerie van voorlichting deelde mee dat het commando deel uitmaakt van 'een groep professionele leden van het internationale terrorisme die al diverse misdaden hebben begaan in verschillende landen, vooral in Europa en het Midden-Oosten'. De commandoleden zijn genaamd:

-
-
-
-

Begege

In de begege van de vier aangehouden terroristen bevonden zich decoratieve voorwerpen van aardewerk, twee vlinders en een bord, waarin de explosieve stof penthrite was verwerkt. Het ontstekingsmechanisme was verborgen in een haardroger en een haarborstel.

Dossiernummer 9.003.2BZC/000514

E. Pakistan

1. Kaping Boeing 747 van Pan-AM d.d. 5-9-1986 te Karachi

Op 5-9-1986, omstreeks 6.00 uur lokale tijd, bestormden vier gewapende mannen op Karachi Airport al schietend een Boeing 747 van de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij PAN-AM en maakten zich van het toestel meester. Hierbij raakten drie personen, onder wie twee werknemers van de luchthaven, gewond.

Kort nadat de kapers het toestel waren binnengedrongen schoten zij, kennelijk om te laten zien dat het hun ernst was, een passagier in het hoofd en wierpen hem dodelijk gewond de vliegtuigtrap af. De passagier bleek een tot Amerikaan genaturaliseerde Indiër te zijn.

De cockpit-bemanning, twee piloten en een boordwerktuigkundige, wist, gewaarschuwd door een lid van het cabinepersoneel, met behulp van een touwladder de cockpit te verlaten.

Het toestel met 284 passagiers aan boord, vlucht PA 073, was vanuit Bombay, via Karachi en Frankfurt op doorreis naar New York.

Onder de passagiers bevonden zich naast Pakistani en Indiërs, 15 Britten en een onbekend aantal Amerikanen, Canadezen, Italianen en Westduitsers.

Uniformen

De kapers droegen uniformen van de veiligheidsdienst van de luchthaven en waren in een op service-auto van de PIA lijkend busje naar het voor vertrek naar Frankfurt klaar staande toestel gereden.

Cyprus

De Arabisch sprekende kapers eisten dat de gevluichte bemanning zou terugkeren om het toestel naar Cyprus te vliegen waar enkele gevangene zittende Arabieren vrijgelaten

moesten worden. (*) Bij de onderhandelingen werd gebruik gemaakt van een tolk Arabisch.

Ultimatum

De kapers stelden een ultimatum in dat op 7.00 uur lokale tijd (16.00 uur Nederlandse tijd) zou aflopen. Als de eisen niet voor die tijd ingewilligd zouden zijn, zouden de kapers beginnen met het doden van passagiers. Het ultimatum werd later een paar keer opgeschort.

Wapens

De kapers waren bewapend met stenguns en handgranaten. Via de boordradio lieten zij weten in het toestel explosieven te hebben geplaatst.

Claim

De verantwoordelijkheid voor de kaping werd opgeëist door - de 'Libische Revolutionaire Cellen' en - de 'Soldaten van God', oftewel Jundullah.

De Libische Revolutionaire Cellen beweerden in een anoniem telefoontje aan een westers persbureau op Cyprus dat 'zich aan boord van het vliegtuig functionarissen van de Amerikaanse inlichtingendienst bevinden die door onze revolutionaire strijders ter dood veroordeeld zullen worden'.

De Libische leider Ghadaffi liet vanuit Harare (Zimbabwe), waar hij verbleef i.v.m. de vergadering van de Unie van Niet-gebonden Landen, weten niets met de kaping van doen te hebben.

Maar eerder in de week had hij tijdens zijn spraakbeurt de vergadering opgeroepen tot een internationale oorlog tegen de VS.

In Libanon werd de kaping in een getypte in het Arabisch gestelde verklaring aan de in Beiroet uitkomende krant 'An-Nahar' geclaimd door de 'Soldaten van God', een groep van Soennitische fundamentalisten in Libanon met banden met Tawheed, een groep van Soennieten in de Noordlibanese stad Tripoli onder leiding van de zich 'emir' (prins) noemende

De groep heeft acties uitgevoerd in Tripoli (Libanon), Beiroet en Sidon.

In de verklaring stelde Jundullah het Amerikaanse toestel te hebben gekaapt omdat zich aan boord Amerikaanse veiligheidsagenten van de CIA en de Israëlische geheime dienst Mossad bevonden.

'Zij concentreren hun pogingen om complotten te smeden tegen de strijdende volkeren en voeren moorden, geheime en openlijke terroristische en bloedige acties uit in hun arrogantie en vijandigheid tegen de islam, moslims en alle volkeren die vrijheid en onafhankelijkheid willen. Het Martelaar Zulfikar-Ali-Bhutto-commando heeft zijn missie deze ochtend met compleet succes volgens plan uitgevoerd.'

{ was president van Pakistan toen via een staatsgreep de macht aan zich trok; Hij werd na de machtsovername veroordeeld en opgehangen.) Verder sprak de organisatie zich uit tegen de 'grote satan' (de USA), tegen het onderdrukkende bewind van de Pakistaanse president en voor de Pakistaanse oppositie, verenigd in de Beweging voor Herstel van de Democratie (MRD) onder leiding van Het communiqué is ondertekend met 'Jundullah organisatie, Karachi, september 1986'.

Bestorming

Nadat de duisternis was ingevallen en kort voordat het laatste ultimatum zou aflopen begonnen de kapers om ongeveer 22.00 uur (plaatselijke tijd) plotseling op de passagiers te schieten.

Bij het begin van de slachting, wist men van binnen uit de deuren te openen en de bij noodlandingen te gebruiken, zich

DORNIER fabriek d.d. 25-7-1986. Betrokkenheid van bij deze aanslag mag niet worden uitgesloten. Op 17-7-1986 reisde hij in het gezelschap van een man en een vrouw komende uit de richting Keulen naar Kyllburg. De identiteit van de man is niet bekend geworden, de vrouw is hoogstwaarschijnlijk de vriendin van , genaamd

heeft nog een tweede adres. Op dit adres werden twee personen aangetroffen, te weten:

1. Beiden werden niet gezocht.

In de woning werden aangetroffen en in beslag genomen: een lijst met 'bullenkenmerken', met daarop 60 kentekens voor personenauto's, linksextremistische pamfletten en een frequentiebeschermers.

Dubbelganger.

In het vorige bulletin werd al melding gemaakt van een nieuwe werkwijze van de RAF, het zgn 'dubbelganger-systeem'. In jeugherbergen, studentenflats en andere plaatsen waar veel jongeren bij elkaar komen, worden identiteitspapieren ontvreemd. Van personen welke grote overeenkomst vertonen met RAF-leden of leden van het 'RAF-Umfeld', worden allerlei gegevens genoteerd zoals naam, adres, kleur haar, lengte, brildragend ja/nee, etc. Deze gegevens worden dan weer gebruikt om in te vullen op ontvreemde identiteitspapieren. De houdster van het bij aangetroffen paspoort, verklaarde dat zij haar paspoort in oktober 1985 voor het laatst had gebruikt. Van diefstal van de pas had zij tot op heden niets gemerkt. verklaarde dat haar papieren ongeveer drie weken voor de aanhouding werden ontvreemd.

had ze in haar bezit. De overeenkomst tussen en is zo groot dat zelfs de foto op de identiteitskaart niet door werd verwisseld.

Bij waren rekeningen van de jeugherberg Bingerbrück aangetroffen op naam van . Deze werd gehoord en heeft met de zaak niets te maken. heeft op zijn naam van 1 tot 3 augustus in de jeugherberg verbleven. In de nacht van 27/28 juli 1986 overnachtte in de jeugherberg Hürth. Hij heeft daar contact gezocht met een drietal jongeren die op een fietsvakantie waren. Hij stelde hun een aantal vragen over hun lengte en hun beroep. Het is

mogelijk dat hij van een van hen, de gegevens uit diens identiteitspapieren heeft overgenomen. Bij de diverse huiszoekingen gedaan bij alle drie de aangehouden personen, werden naast een aantal andere zaken ook notitieboekjes gevonden. Bij allen werden in de boekjes een groot aantal persoonsbeschrijvingen met hierbij namen, adressen, woonplaatsen, etc. aangetroffen. Alles wijst er op dat de leden van de RAF en het RAF-Umfeld bezig zijn een bestand te vormen van persoonsgegevens noodzakelijk voor hun 'dubbelganger' activiteiten.

Dossier nummer 9.007.21BZC/00072

2. Bomaanslag gebouw vreemdelingendienst d.d. 31-8-1986 te Keulen (Revolutionaire Zellen)

In de nacht van 30 op 31-8-1986 pleegden onbekenden een bomaanslag op het gebouw van de vreemdelingendienst in Keulen. De materiële schade aan het gebouw wordt geraamd op 200.000 DM.

Claim

In een brief aan het persbureau DPA (Deutsche Presse Agentur) werd de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist door de Revolutionaire Zellen. Als motief voor de aanslag werd aangevoerd dat het bijhouden van een vreemdelingenregister racistisch en totalitair is.

Dossier nummer 9.003.2BZC/000512

3. Aanhouding terroristisch commando d.d. 20-8-1986 te West-Berlijn

Op 20-8-1986 werd in West-Berlijn een uit drie Libanezen bestaand terroristisch commando aangehouden. Het drietal was op 19-8-1986 vanuit de Oostduitse sector West-Berlijn ingereisd en had zijn intrek genomen in een hotel.

Arrestatie

De drie mannen werden in hun hotel aangehouden. Een vierde lid van het commando is voortvluchtig. In de hotelkamer werden geen explosieven aangetroffen.

Financiers

De LARF wordt naar verluidt gefinancierd door invloedrijke Syriërs en de tegenstander van Yassir Arafat, de extreem radicale leider van de PFLP (Popular Front for the Liberation of Palestine). Tot de LARF behorende broers van zijn

ingenieur in de elektronica, en docent sociologie aan de

universiteit van Tripoli/Libanon.

Een zesde broer, kwam in 1983 op onopgehelderde wijze om het leven. Hij had de Franse nationaliteit.

De Franse politie heeft een poster verspreid met daarop alle personen die er van worden verdacht verantwoordelijk te zijn voor of betrokken te zijn bij de aanslagen in Parijs (fotoblad). Chronologie door de LARF geclaimde of aan de LARF toegeschreven aanslagen

12-10-1981 Parijs. Poging tot moord op zaakgelastigde bij de Amerikaanse ambassade.

werd beschoten met een 7.65 mm handvuurwapen.

18-1-1982 Parijs. Moord op luitenant-kolonel

militair attaché bij de Amerikaanse ambassade.

31-3-1982 Parijs. Drie man in een auto beschoten met een automatisch wapen (9 mm Stengun) bij de Israëlische handelsmissie.

Het wapen werd op 10-4-1982 aangetroffen in een depot van Action Directe.

3-4-1982 Parijs. Moord op 2e secretaris bij de Israëlische ambassade.

21-8-1982 Parijs. Mislukte bomaanslag op

handelsattaché bij de Amerikaanse ambassade.

Onder de auto was met magneten een bom ter grootte van een schoenendoos gekleefd. De bom viel bij het wegrijden op straat. Bij de poging tot demontage van de bom kwam deze tot ontploffing en werden twee leden van de Franse EOD gedood.

17-9-1982 Parijs. Een in de auto van de aan de Israëlische handelsmissie verbonden diplomaat geplaatste bom ontploft en verwondt de diplomaat, twee passagiers en enige voorbijgangers.

30-9-1983 Marseille. Bomaanslag op de Internationale Handelsbeurs, 1 dode en 27 gewonden.

De aanslag werd naast de LARF, die als eerste van zich liet horen, geclaimd door de Armeense 'Orly Group', het 'Charles Martel Commando' en de 'Delta Group'.

15-2-1984 Rome. Moord op het hoofd van de multinationale vredesmacht MFO in de Sinai-woestijn

De aanslag werd eveneens door de Brigate Rosse geclaimd. 24-3-1984 Straatsburg. Poging tot moord op

Amerikaans consul. werd door drie uit een Tsjechisch 'VZ 70'

machinepistool (7.65 mm) afgevuurde kogels niet

levensgevaarlijk getroffen.

Op 18-1-1982 werd in Parijs de aldaar gestationeerde Amerikaanse diplomaat luitenant-kolonel

vermoord. De aanslag werd in een handgeschreven in het Arabisch opgesteld communiqué geclaimd door de LARF.

Op 3-4-1982 werd in Parijs de tweede secretaris van de Israëlische ambassade in de lobby van zijn appartement gedood.

De moordaanslag werd in twee aan het Libanese blad 'An-Nahar' gezonden verklaringen geclaimd door eveneens de LARF.

Deze aanslag werd overigens ook geclaimd door de 'Arab Revolutionary Brigades Movement'.

Beide moorden werden pleegd met een en het zelfde wapen: 7.65 mm 'Skorpion' machine-pistool (Tsjechische makelij).

Op 15-2-1984 werd in Rome het hoofd van de multinationale vredesmacht MFO in de Sinai-woestijn doodgeschoten. De moord werd door twee groeperingen opgeëist.

Kort na de aanslag eiste een anoniem in een telefoontje met een radiostation in Milaan namens de Brigate Rosse de verantwoordelijkheid op.

Op 16-2-1984 ontvingen verscheidene persagentschappen in Beiroet een handgeschreven in het Arabisch gesteld schrijven waarin de aanslag werd geclaimd door de LARF.

In het schrijven deelt de LARF mee dat 'een groep van onze revolutionairen in Rome, het 'Martelaar Nabil Hamdah Commando', het doodvonnis tegen de Amerikaanse diplomaat ten uitvoer heeft geleegd.'

Op 17-2-1984 werd in Rome een authentiek communiqué van de 'Brigate Rosse' aangetroffen, waarin de BR-fractie de 'Strijdende Communistische Partij' de verantwoordelijkheid voor de moordaanslag opeist.

Vermoed wordt dat de aanslag op door de LARF werd voorbereid en door de BR werd uitgevoerd.

Ongeveer negen uur voor de aanslag vertrokken drie leden van de LARF met vlucht AZ 366 naar Madrid.

Libanon

Op 18-9-1986, omstreeks 7.30 uur, werd in Beiroet bij de Franse ambassade in de christelijke oostelijke sector in de wijk Hazmieh de Franse militaire attaché kolonel door onbekenden doodgeschoten.

werd op het moment dat hij voor de ambassade uit zijn auto stapte met drie schoten in zijn hoofd vermoord.

Claim

De aanslag werd in een telefoontje aan een Westers persbureau in Beiroet opgeëist door een nog niet eerder voor het voetlicht getreden groepering 'Front voor rechtvaardigheid en wraak'. Tevens werd bedreigd dat 'onze volgende aanslag nog verbijsterender zal zijn'.

Later werd de aanslag in Parijs telefonisch geclaimd bij het persbureau Associated Press met de mededeling dat de aanslag het werk was van 'De Internationale Brigade van Anti-Imperialisten' en dat alle Franse diplomaten in de gehele wereld gevaar lopen, wanneer drie gevangene zittende

terroristen onder wie niet worden vrijgelaten.

De CSPPA liet ook van zich horen en eiste in haar claim wederom de vrijlating van de drie eerder genoemde 'militanten'.

'Anders zal het vuur groeien, zich uitbreiden en verplaatsen'. De aanslag volgde op een reeks van aanvallen op het Franse Unifil contingent in het zuiden van Libanon waarbij verscheidene Franse militairen om het leven kwamen.

Op de dag van de moord op werd wederom een aanslag op Franse Unifil-militairen gepleegd. Hierbij raakten 3 Fransen gewond.

In de nacht van 19 op 20-9-1986 raakten vijf Franse militairen van het Franse Unifil-contingent gewond bij een op hun post nabij de havenstad Tyrus gepleegde raketanslag.

Sinds 11-8-1986 zijn bij aanslagen tegen Franse Unifil-troepen 4 militairen omgekomen en 37 gewond geraakt.

De aanslagen worden gepleegd door door Iran gesteunde sjiïtische extremisten (Hezbollah), die het vertrek van de Fransen uit Zuid-Libanon eisen.

Inmiddels heeft de Veiligheidsraad op 24-9-1986 een door Frankrijk ingediende resolutie aangenomen dat alle 'vreemde troepen' (Israël en de SLA) uit Zuid-Libanon moeten vertrekken en vervangen dienen te worden door Unifil-militairen.

Israël creëerde in 1985 een bufferzone aan de grens met Libanon die met Israëlische hulp wordt verdedigd door de christelijke militia SLA (South Libanese Army).

Op 21-9-1986 hebben de Fransen in Zuid-Libanon 8 van hun posten ontruimd en hun intrek genomen in de kampen in Burj

Wapenvondsten

Op 17-9-1986 werd in Fontainebleau, bij Parijs, een depot ontdekt met 40 kg explosieven, 10 handgranaten, springkoord en 80 ontstekers.

Op 22-9-1986 werd in een bos bij Chalons-sur-Marne ten oosten van Parijs een bergplaats met 15 kg explosieven, 30 ontstekers en een vuurwapen aangetroffen.

Communiqué

In een in het Arabisch gesteld communiqué, op 20-9-1986 heeft een Westers persbureau afgegeven, heeft de CSPPA laten weten haar acties te zullen voortzetten.

Eerdere aanslagen

Het 'Committee of Solidarity with Arab and Middle East Political Prisoners' eiste in het verleden verantwoordelijkheid op voor de volgende aanslagen of wordt hiernaar in verband gebracht:

- 7-12-1985 Bomaanslagen op de warenhuizen Lafayette en Printemps aan de Boulevard Hausmann, 35 gewonden (niet geclaimd door CSPPA);
- 3-2-1986 Bomaanslag winkelgalerij Claridge-hotel aan de Champs Elysees in Parijs, 8 gewonden;
- Bij deze aanslag trad het 'Committee of Solidarity with Arab and Middle East Political Prisoners' voor het eerst voor het voetlicht.
- 3-2-1986 Mislukte bomaanslag op de Eiffeltoren;
- 4-2-1986 Bomaanslag in boekhandel Gibert Jeune aan de Boulevard Saint Michel in de Parijse wijk Quartier Latin, 4 gewonden;
- 5-2-1986 Bomaanslag in FNAC-sportzaak in winkelcentrum in het 'Forum' in Parijs, 9 gewonden;
- 17-3-1986 Bomaanslag in de TGV-trein van Parijs naar Lyon, 10 gewonden;
- 20-3-1986 Bomaanslag in een winkelgalerij Point Show op de Champs Elysees in Parijs, 2 doden en 28 gewonden;
- Bij deze aanslag kwam de vader, het FARL (Fraction Armée Revolutionnaire Libanaise)/LARF (Lebanese Armed Revolutionary Faction) lid n, om het leven.
- 20-3-1986 was de datum waarop de premier Jacques Chirac werd benoemd.
- 20-3-1986 Bom onschadelijk gemaakt in de metro bij station Chatelet;
- 4-9-1986 Bom aangetroffen en onschadelijk gemaakt in de forenzenmetro bij Gare Lyon;
- 8-9-1986 Bomaanslag in postkantoor in het stadhuis van Parijs, 1 dode en 18 gewonden;
- 12-9-1986 Bomaanslag cafetaria in de wijk La Defense, 44 gewonden;
- 14-9-1986 Bomaanslag restaurant Pub Renault op de Champs Elysees, 2 doden en 1 gewonde;
- 15-9-1986 Bomaanslag hoofdbureau van politie op het Ile de la Cité, 1 dode en 51 gewonden;
- 17-9-1986 Bomaanslag op het kledingmagazijn Tati in de Rue de la Rennes, 5 doden en ongeveer 60 gewonden.

LARF

FARL (Fraction Armée Revolutionnaire Libanaise)/LARF (Lebanese Armed Revolutionary Faction)

is zoals eerder vermeld een van de leiders van de 'Libanese Gewapende Revolutionaire Legierfractie (LARF), hij zou voor de LARF het hoofd zijn in West Europa.

De Franse politie heeft omschreven als de typische internationale terrorist uit het Midden Oosten die banden heeft met alle belangrijke anti-Westerse terroristische organisaties waaronder de Brigade Rosse in Italië, de Rote Armee Fraktion in de BRD, en Action Directe in Frankrijk.

werd op 24-10-1984 in Lyon aangehouden en veroordeeld tot 4 jaar gevangenisstraf wegens bezit van wapens, explosieven, valse papieren en samenzwering. In Lyon beschikte de groep van aan de over een door gehuurd appartement.

Paniek

melde zich in paniek bij de politie omdat hij merkte dat hij gevolgd werd. Hij vreesde dat agenten van de Israëlische geheime dienst hem op het spoor waren en hem uit de weg wilden ruimen. Zijn achtervolgers waren echter agenten van de Franse dienst, die door hun Italiaanse collega's na de aanhouding op 6-8-1984 in Triëst van het LARF-lid (op het moment dat deze in bezit van ruim 7 kg springstof van Tsjechisch fabriekaat de Oriënt-expres verliet), waren getipt over het ondankkomen aan de Op 24-10-1984 werd de makelaar, die het appartement aan had verhuurd door een voor hem onbekende man benaderd met de mededeling dat het huurcontract werd beëindigd. De onbekende bleek te zijn.

Hoewel zelf geen Palestijn is de Palestijnse zaak wel toegedaan. Bij zijn aanhouding in Lyon verklaarde hij: 'Ik ben geen misdadiger, ik ben een strijder. Mijn campagne wordt bepaald door de schendingen van de mensenrechten in Palestina'.

Achtergrond

werd geboren in een Frans georiënteerd marxistisch-maronitisch-christelijk (een combinatie die buiten Libanon niet wordt aangetroffen) gezin als zoon van een leraar. Al vroeg werd hij lid van de Syrische Sociaal Nationalistische Partij (SSNP), een Libanese beweging met anti-zionistische tendensen die streeft naar een Pan-Syrische staat met inbegrip van Libanon. In 1972 sloot zich aan bij de PFLP van die hem de rang van majoor toebedeelde. Eind zeventiger jaren kwam hij bij de 'foreign operations branch' onder leiding van en moest hij naar verluidd het Europese netwerk van overnemen. volgde een opleiding aan de kweekschool en werd onderwijzer. Dit tot 1979 toen hij zijn eigen beweging de LARF stichtte.

LARF

De LARF bestaat uit broers en vrienden van en verder voornamelijk bewoners van het Noord Libanese maronitisch-christelijke dorp Kobeiyat en staat dientengevolge achter de belangen van de dorpsclan die zich meer op Syrië richt als op Libanon. In Libanon vinden vele organisaties hun oorsprong in dorps- en familie-clans waarvan enkele al eeuwen met elkaar in onmin leven.

Doelwitten

De LARF heeft Israëlische en Amerikaanse belangen als doelwit. Bij de aanhouding van in Lyon bleek hij in het bezit van lijsten met joodse organisaties en personen en plattegronden van Rome, Bern, Zaragoza en Nicosia.

Het commando wordt ervan verdacht in West-Berlijn aanslagen te hebben willen plegen op Amerikaanse doelen.

Betrokkenen werden op 4-9-1986 wegens gebrek aan juridisch bewijs op vrije voeten gesteld.

Dossiernummer 9.003.2BZC/514

De springlading was 50 kg groot en bestond uit een zelffabrikaat op basis van chlooraat en suiker. De terroristen hebben de bom op afstand laten ontploffen met behulp van een dubbeladerige draad van 80 meter lang (een zgn. luidsprekerkabel) en een 12 Volts-accu merk DETA (zie foto 10). Door leden van de RAF, het militante 'RAF-umfeld' en de 'illegale Militanten' zijn in het verleden bij aanslagen reeds diverse malen lege gasflessen (vooral het speciale type dat wordt gebruikt door de Duitse Spoorwegen) als ommanteling voor de springlading gebruikt. Het ging hierbij om de volgende aanslagen:

- bomaanslag op de Bundeswehr School in Bad Ems (22-10-1983)
 - bomaanslag op de Militair Technische afdeling van de Franse Ambassade in Bonn (31-12-1984)
 - bomaanslagen op de firma's PMO en ISS in Hamburg (8-4-1985)
 - bomaanslag op de US-vliegbasis in Frankfurt (8-8-1985)
- De aanslag werd geclaimd door de RAF, middels een claimbrief die werd gevonden bij de eerdere genoemde accu. In de dagen volgende op de aanslag werden nog claimbrieven ontvangen in Braunschweig, Frankfurt am Main, Saarbrücken, Mainz en München.

Op 11-7-1986 kwamen bij de 'Süddeutsche Zeitung' in München en bij de 'Frankfurter Rundschau' in Frankfurt identieke claimbrieven binnen.

Als afzender was in beide gevallen opgegeven 'Dit is een niet bestaand adres.'

De brieven zijn op de post gedaan in het postdistrict 4 van München.

Bij een huiszoeking (betreft een andere zaak) werd bij een z.g. 'Info-buro' in de Breisacherstrasse in München nog een claimbrief aangetroffen (gelijk aan de andere twee). Als afzender was hier opgegeven

Op 15-7-1986 werd bij het 'Deutsche Patent Amt' in München een claimbrief van de RAF inzake de aanslag bezorgd. Dit bleek een fout van de bezorger van de Duitse PTT te zijn; op de brief stond 'DPA' (Deutsche Presse Agentur).

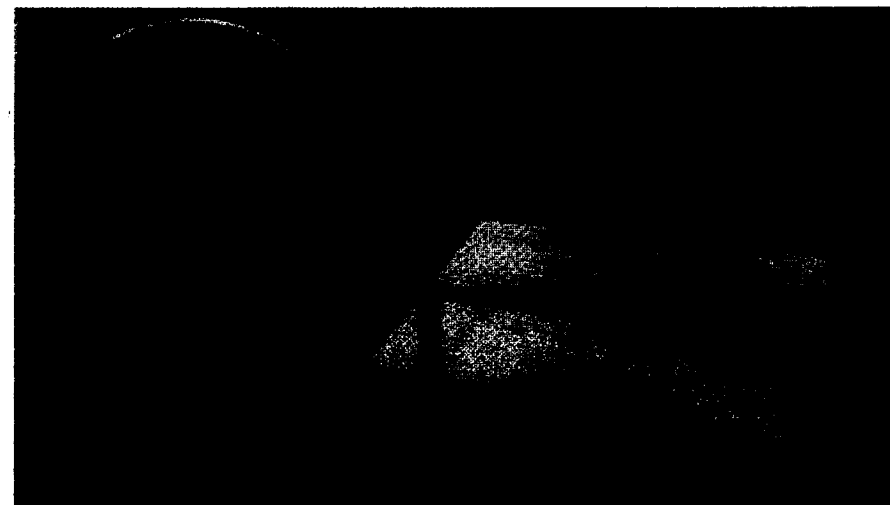
4. Bomaanslag op Siemens-directeur in Strasslach/München d.d. 9-7-1986 (RAF, commando Mara Cagol)

Aanvulling op BZC-bulletin nr. 8.

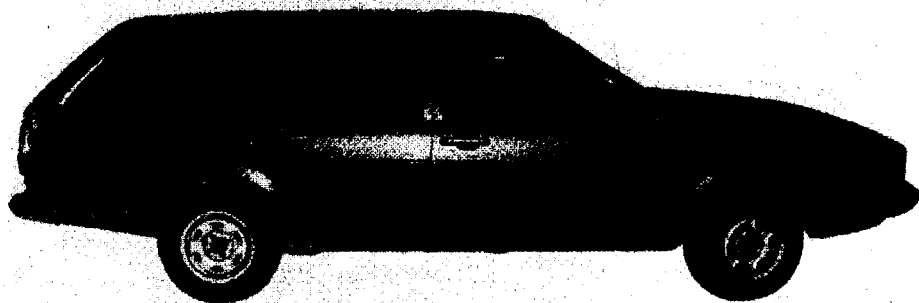
Op 9-7-1986, omstreeks 07.24 uur, werden Siemens directeur Prof. Dr. en zijn chauffeur door een explosie gedood.

De springlading was geplaatst op een handkar welke langs de kant van de weg was neergezet en was afgedekt met een zak. (foto 9)

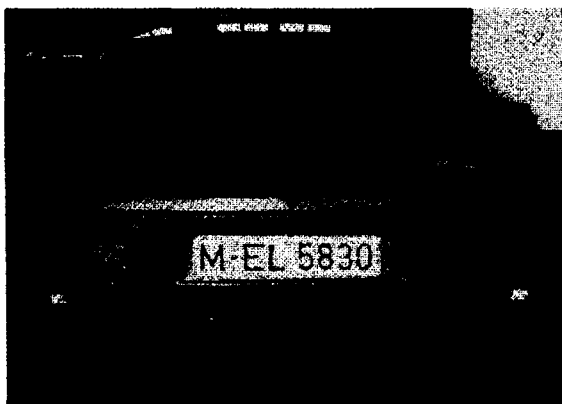
Onderzoek wees uit dat de bom moet hebben bestaan uit in totaal 5 gasflessen. Twee gasflessen uit een serie die speciaal is vervaardigd voor de Duitse Spoorwegen, 5,8 kg eigen gewicht, 10 kg vulgewicht. Een gasfles met een eigen gewicht van 11,8 kg en twee kleine gasflessen.

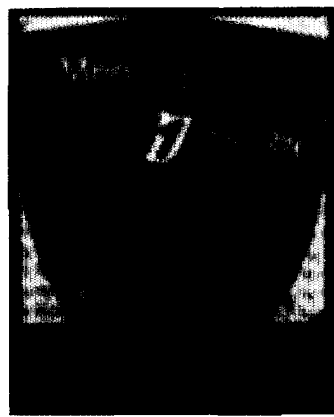
9. handkar

VW Passat Variant Diesel C, 5törig, metallicblau, Kennzeichen: M-EL 5830

VW Passat, Heckseite

Aufkleber »Skilangläufer«
und »Flaggen«

- 31-1-1948 te Tripoli/Libanon (38), een vijfde man, (ook actief in de PFLP van), en de vrouwen,

, vriendin van en allen lid van de LARF, verklaarde op 20-9-1986 in Libanon niet bij aanslagen in Frankrijk betrokken te zijn geweest: 'Ik heb mijn dorp Andqet (Noord-Libanon) sinds half juli niet meer verlaten.'

Volgens een getuige zou op de bom hebben geplaatst in het centrum 'La Défense'.

Persconferentie

Op 17-9-1986 verschenen de beide door de Franse politie gezochte broers en , op een in Tripoli/Libanon belegde persconferentie, alwaar zij verklaarden de afgelopen twee jaar niet meer in Frankrijk te hebben verbleven. Beiden zeiden sociologie te studeren aan de universiteit van Tripoli/Libanon.

naar de mogelijkheden van de toepassing van kernenergie, moderne wapenning en SDI/EUREKA. In het zeven pagina's tellende document worden de vermeende gevaren van het moderne 'West-Europese industriële Imperialisme', het onderzoek naar militaire toepassingen van de moderne wetenschappen en SDI/EUREKA gehekeld.

Gesteld wordt dat 'de revolutionaire beweging in West-Europa haar strijd moet bundelen in een bewuste en doelgerichte aanval tegen de imperialistische macht'.

Het internationale aspect van de huidige reeks terroristische aanslagen blijkt nog eens duidelijk uit een op 21-7-1986 bij het Parijse dagblad 'Le Monde' binnengekomen claimbrief van ACTION DIRECTE na de aanslag op het gebouw van de OECD te Parijs op 21-7-1986. In de brief is er onder meer sprake van dat de aanslagen van het commando CHRISTOS KASSIMIS tegen het commando KEPA GALLENDI tegen het gebouw van INTERPOL en het commando MARA CAGOL tegen de aanwijzingen zijn voor een nieuw totaal offensief.

Dossiernummer: 9.003.2BZC/00487

voorwaardelijk op vrije voeten worden gesteld, maar onder Amerikaanse druk heeft men hier voorlopig van af gezien. De advocaat van heeft de beschuldiging geuit dat de voormalige socialistische regering haar belofte van maart 1985 om zijn cliënt op vrije voeten te stellen in ruil voor de vrijlating van de door leden van de LARF in Libanon in gijzeling genomen Fransman heeft herroepen.

De onderhandelingen werden verbroken toen in een door gebruikt appartement in Parijs het pistool werd aangetroffen waarmee in 1982 de moorden op de Amerikanen en de Israëliër werden gepleegd. De Amerikanen verdenken op zijn minst van medeplichtigheid aan deze moorden.

- Op 18-1-1982 werd in Parijs de aldaar gestationeerde Amerikaanse diplomaat luitenant-kolonel vermoord. De aanslag werd in een handgeschreven in het Arabisch opgesteld communiqué geclaimd door de LARF.

- Op 3-4-1982 werd in Parijs de tweede secretaris van de Israëlische ambassade in de lobby van zijn appartement gedood. De moordaanslag werd in twee aan het Libanese blad An-Nahar gezonden verklaringen geclaimd door eveneens de LARF. Deze aanslag werd overigens ook geclaimd door de Arab Revolutionary Brigades Movement. Beide moorden werden gepleegd met een en het zelfde wapen: 7.65 mm 'Skorpion' machine-pistool (Tsjechische makelij).

- Op 15-2-1984 werd in Rome het hoofd van de multinationale vredesmacht MFO in de Sinai-woestijn, doodgeschoten.

De moord werd door twee groeperingen opgeëist: Kort na de aanslag eiste een anoniem in een telefoontje met een radiostation in Milaan namens de Brigade Rosse de verantwoordelijkheid op.

Op 16-2-1984 ontvingen verscheidene persagentschappen in Beiroet een handgeschreven in het Arabisch gesteld schrijven waarin de aanslag werd geclaimd door de LARF (Lebanese Armed Revolutionary Factions). In het schrijven deelt de LARF mee dat 'een groep van onze revolutionairen in Rome, het Martelaar Nabil Hamdah Commando, het doodvonnis tegen de Amerikaanse diplomaat ten uitvoer heeft gelegd.'

Op 17-2-1984 werd in Rome een authentiek communiqué van de Brigade Rosse aangetroffen, waarin de BR-fractie de Strijdende Communistische Partij de verantwoordelijkheid voor de moordaanslag opëist.

Ontvoering

Na de arrestatie van ontvoerden leden van de LARF op 24-3-1985 in Libanon de Fransman directeur van het Franse culturele centrum in Tripoli/Libanon en zoon van de schrijver. De LARF eiste niet zo zeer de vrijlating van als wel de garantie dat hij niet aan de christelijke falangisten in Libanon zou worden uitgeleverd. Omdat slechts voor verboden wapenbezit zou worden veroordeeld, kon hij rekenen op slechts enkele maanden gevangenisstraf en dus een spoedige vrijlating. De Fransman beloofden wat de LARF vroeg en de Fransman werd op 2-4-1985 vrijgelaten. Maar nauwelijks 24 uur na de vrijlating van werd in het appartement van aan de Rue Lacroix in het 17e arrondissement van Parijs een bergplaats 'gevonden' met daarin een arsenaal aan wapens waaronder het wapen waarmee en waren vermoord. Vanaf dat moment was er geen sprake van dat snel op vrije voeten zou kunnen komen.

Italië

Italië heeft in het voorjaar van 1985 via Interpol aan de meeste landen van West-Europa behalve aan Frankrijk de opsporing en aanhouding ter fine van uitlevering van.

verzocht in verband met medeplichtigheid aan illegale invoer in Italië (Opicina/Triest) van 7,625 kg explosieven. (*) Recent drong Italië bij Frankrijk aan op uitlevering van.

Bedreiging

Het Italiaanse persagentschap ANSA ontving in Beiroet een telefoontje van een Arabisch sprekende man die zei het CSPPA in Europa te vertegenwoordigen, waarin werd bedreigd dat wanneer de Italiaanse regering bij Parijs blijft aandringen op de uitlevering van de bommencampagne van Frankrijk naar Italië zal worden verlegd.

Tevens eiste de man de vrijlating van 'twee Arabische guerrilleros die in Italië gevangen zitten' (en)

(*) Springstof

Op 6-8-1984 werd in Triest, op het moment dat hij de Oriënt-expres verliet, de Libanees aangehouden. Hij bleek in het bezit van de eerder genoemde explosieven te zijn. De explosieven waren van Tsjechisch fabriekaat. De met hem reizende werd niet aangehouden. Pas later werd bekend welke rol en binnen de LARF vervulden. Voor hun komst naar Italië verbleven en enige dagen in het Union-hotel (kamer 332) in Ljubljana/Joegoslavië. In Ljubljana kochten zij trein-tickets Rome/Parijs/Lyon.

Paspoort

In het valse Marokkaanse paspoort van Mansouri stond op blz. 6 een bijzonder stempel: een datum, een afbeelding van een vliegtuig, arabisch schrift en het woord 'Casa-Novasseur'. Eenzelfde stempel werd aangetroffen in het vervalste Marokkaanse paspoort, eveneens op blz. 6, ten name van , dat in het bezit was van een van de aangehouden daders (de zich noemende) van de op

27-7-1980 gepleegde aanslag in Antwerpen op een groep Joodse kinderen (JBT 80-10). Bij de met handgranaten uitgevoerde aanslag kwam een jongen om het leven en raakten twintig kinderen gewond.

Deze stempelfafdruk zou gebruikt worden als identificatie-teken voor leden van de PFLP en zou ongehinderd reizen in en door bepaalde landen in het Midden-Oosten mogelijk maken. De twee aangehouden daders gaven aan respectievelijk te behoren tot de El Fatah Revolutionary Line, en de El Fatah el Majlis Taori (= Al Fatah Revolutionary Council), oftewel de groep van Abu Nidal.

Op 19-12-1984 arresteerde de Italiaanse politie de Libanese kort na haar aankomst vanuit Amman (Jordanië) op de luchthaven Leonardo da Vinci bij Rome. Ook zij werd verdacht van medeplichtigheid bij de invoer van de ruim zeven kilo explosieven. Een dag na haar arrestatie werd zij door de Italiaanse politie gehoord in verband met de moord op . werd in Italië tot 15 jaar en tot 16 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Spanje

Naar verluidt zou in 1984 met zijn vriendin en vice-chef gedurende acht maanden in een appartement in een buitenwijk van Madrid hebben verbleven. Terzelfder tijd zouden andere leden van de LARF, onder wie , hun

intrek in Madrid hebben genomen. Volgens onbevestigde berichten wordt vermoed dat de groep de bom heeft geplaatst die op 12-4-1985 ontplotte in een veel

B. CHILI

1. Poging tot aanslag op Pinochet d.d. 7/8-9-1986 (Patriottisch Front Manul Rodríguez)

Op 7/8-9-1986 reed een convoi regeringsvoertuigen met generaal Pinochet en een neefje, bestaande uit 20 auto's, ongeveer 50 km buiten Santiago in een hinderlaag. Het convoi werd bestookt met raketten en kogels uit automatische wapens.

Vijf lijfwachten van generaal Pinochet vonden de dood. De generaal zelf liep een lichte verwonding aan zijn linker hand op.

N.a.v. het gebeuren werd voor drie maanden de staat van beleg afgekondigd.

Men vermoedt dat de aanslag het werk is geweest van leden van de militaire tak van de Chileense communistische partij: het Patriottisch Front Manul Rodríguez.

C. FRANKRIJK

1. Onrust in Frankrijk

De Franse samenleving werd er de laatste weken een aantal malen op spectaculaire wijze aan herinnerd dat er zich een geweldadige reactie aan het vormen is tegen de reeks aanslagen welke het land in de achter ons liggende jaren heeft geteisterd. De agressie lijkt zich vooral te keren tegen de immigranten welke uit de Noord-Afrikaanse landen Frankrijk zijn binnengekomen.

De verrassende stambusoverwinning van het Front National in Marseille en omgeving spreekt in dit verband boekdelen.

De reactie is te zien in alle lagen van de Franse samenleving. Tijdens de begrafenis van de tengevolge van een vroegtijdig ontplofte bom omgekomen leden van 'SOS-FRANKRIJK'

(extreem-rechts) hield een politiman aan het graf van een van hen een toespraak (uitgezonden op de televisie) die veel opschudding veroorzaakte. Hij sprak van 'de kameraden die gevallen waren voor Frankrijk'. De Franse autoriteiten hebben deze uiting van nationalisme ten scherpste veroordeeld. Naast deze binnenlandse problematiek bevindt Frankrijk zich ook internationaal gezien in moeilijk vaarwater. In de Libanon worden nog steeds 7 Franse onderdanen gegijzeld door Islamitische terroristische groepen.

Gevolg hiervan is dat de Franse buitenlandse politiek wordt gekenmerkt door een uiterst behoedzaam manoeuvreren waarbij voortdurend de belangen van de gegijzelden in het oog moeten worden gehouden. In Franse cellen bevinden zich leden van een terroristische beweging die verantwoordelijk wordt geacht voor een reeks van aanslagen begin dit jaar in Parijs. Nieuwe aanslagen worden in het vooruitzicht gesteld als deze terroristen niet in vrijheid worden gesteld.

Dan is er nog de affaire rond de twee pro-Iraanse studenten, die in februari van dit jaar werden uitgezonden naar IRAK. De JIHAD eista dat de twee onmiddellijk naar Parijs mogen terugkeren. De regering in Parijs en de Iraakse ambassadeur hebben verklaard dat 'de beide studenten te allen tijde de vrijheid hebben weer naar Frankrijk te vertrekken om daar hun studie voort te zetten'. Inmiddels zijn zij in Frankrijk gearriveerd. Ook een andere Arabische terroristische groep bezorgt de Franse regering veel hoofdbreken. Het ARABISCHE SOLIDARITEITSFRONT (CSPPA) eist de vrijlating van een van de leiders van de LARF.

werd in 1984 in Lyon tot 4 jaar gevangenisstraf veroordeeld en zou deze zomer voorwaardelijk worden vrijgelaten. De Amerikaanse regering heeft echter sterke politieke druk op de Franse regering uitgeoefend om zijn vrijlating te verhinderen. Hij wordt door de Amerikanen verantwoordelijk gesteld voor twee in 1982 in Parijs gepleegde aanslagen, waarbij een Amerikaanse attaché en een Israëlische diplomaat het doelwit waren. De Amerikaanse ambassadeur bij de VN heeft onlangs tijdens een bezoek aan Parijs nog eens een keer het Amerikaanse standpunt

herhaald dat 'alleen een krachtige houding het internationale terrorisme kan beteugelen'.

Dan is er ook nog het 'FRANSE BEVRIJDINGSFRONT', een extreem-rechtse organisatie, die de Franse regering het 'bedrijven van prostitutie met Iran, Syrië en Libië' verwijt in haar pogingen de gegijzelden in de Libanon vrij te krijgen. Het Front heeft in een aantal dreigbrieven de 'halfzachte houding' ten opzichte van het terrorisme veroordeeld en eist dat de politiek van onderhandelen wordt verruild voor een beleid van vergelding. Aangekondigd wordt dat 'nu de regering ernstig in gebreke blijft en het hoofd blijft buigen voor het Arabisch terrorisme wij dit probleem grondig zullen aanpakken'.

De autoriteiten maken zich hierover des te meer zorgen omdat het Front vertrouwelijke informatie uit politierapporten heeft onthuld over de aanslag op een politiebureau in Parijs (afgelopen juli). Deze informatie kan niet anders dan via een lek bij deze rechts-extremistische groepering terecht zijn gekomen. Naar verluid worden de dreigementen van het Front door de autoriteiten zeer serieus genomen.

1. Mislukte bomaanslag op metro-trein in Parijs d.d. 4-9-1986

Op 4-9-1986 werd in Parijs een bom ontdekt in de expresse-metro, de z.g. RER, een forensen-trein tussen Etoile-Charles de Gaulle en het Gare Lyon, een van de drukste trajecten van Parijs.

De bom, die door een niet functionerende ontsteker niet tot explosie was gekomen, werd onschadelijk gemaakt. Het springtuig werd ontdekt op het moment dat de trein het Gare Lyon binnen reed.

Claim

De mislukte aanslag werd geclaimd door het 'Committee of Solidarity with Arab and Middle East Political Prisoners' (CSPPA).

2. Bomaanslag stadhuis Parijs d.d. 8-9-1986

Op 8-9-1986, even voor 19.00 uur, vlak voor sluitingstijd, brachten onbekenden in het postkantoor op de begane grond van het stadhuis van Parijs een bom tot ontploffing. Bij de explosie werd een lokettiste (51) gedood en raakten 18 mensen, van wie 4 ernstig, gewond.

De bom ontplofte op nog geen honderd meter afstand van de kantoorruimte van premier Chirac, die tevens het ambt van burgemeester van Parijs bekleedt.

Op het moment van de aanslag bevonden zich tientallen mensen in het postkantoor.

Claim

De aanslag werd geclaimd door twee organisaties.

- Partizanen voor Recht en Vrijheid; en

- 'Committee of Solidarity with Arab and Middle East Political Prisoners' (CSPPA/Comité de Solidarité avec les Prisonniers Politiques Arabes et du Proche-Orient)

De onbekende groepering 'Partizanen voor Recht en Vrijheid' verspreidde in Beiroet een verklaring waarin de verantwoordelijkheid voor de aanslag werd opgeëist: 'Wij zullen geen enkele strijder in de gevangnissen van vijanden van de vrijheid vergeten.'

Het 'Committee of Solidarity with Arab and Middle East Political Prisoners' verzond een week voor de aanslag een brief, waarin o.a. voor 1 september de vrijlating geëist werd van een van de leiders van de Lebanese Armed Revolutionary Factions (LARF).

werd op 24-10-1984 in Lyon aangehouden en veroordeeld tot 4 jaar gevangenisstraf wegens o.a. verboden wapenbezit. Aanvankelijk zou afgelopen zomer

5. **Bomaanslag op gebouw van Bundesamt für Verfassungsschutz (BFV) te Keulen d.d. 8-9-1986 (Revolutionaire Cellen)**

Op 8-9-1986, omstreeks 3.44 uur, werd een bomaanslag gepleegd op het gebouw van het Bundesamt für Verfassungsschutz in Keulen. De bom explodeerde in of onder een personenauto merk VW GOLF die in de nabijheid van het gebouw stond. Een toevallige passant werd lichtgewond, verder ontstond grote schade aan het gebouw van het BFV evenals aan een gymnasium dat tegenover dit gebouw ligt.

Technisch onderzoek wees uit dat de explosie moet zijn veroorzaakt door een springlading welke was samengesteld op basis van chloraat en suiker, een zgn. 'zelffabrikaat'. Verder werd bekend dat er op zijn minst 1 gasflus van de Duitse Spoorwegen werd gebruikt.

Vastgesteld werd voorts dat de terroristen de bom met behulp van een 70 mtr lange witte kabel (doorsnede 0.75 mm) die deels nog op een haspel zat en 4 batterijen van 4,5 volt, op afstand tot ontploffing hebben gebracht.

De VW GOLF met kenteken HU-XP 518 was op 20-5-1986 vanaf een parkeerplaats bij het spoorwegstation in Langensfeld gestolen.

Tegen 06.00 uur kwam bij de 'Kölnner Stadtanzeiger' de volgende anonieme melding binnen: 'De REVOLUTIONAIRE CELLEN zijn voor de bomaanslag van hedenmorgen 4 uur verantwoordelijk'.

Later werd door een voorbijganger in de buurt van de plaats waar de aanslag werd gepleegd, een claimbrief gevonden ondertekend door 'Strijdende eenheid CHRISTOS TSOUTSOUVIS' die de aanslag voorstelt als 'de voortzetting van het offensief tegen het West-Europese front'. De tekst van de claimbrief luidt als volgt:

'Het revolutionaire front in West-Europa moet georganiseerd worden en de imperialistische bourgeoisie moet geen gelegenheid worden geboden om haar heerschappij te herstrukturieren. Tijdens de aanval tegen de centrale projecten en structuren van het militair-ekonomische en politieke complex moet West-Europa worden uitgebouwd tot het oorlogsconrum in de strijd tegen het antagonisme. Hierbij ontwikkelt het anti-imperialistische front de strategie die

- de politieke en materiële basis van de Imperialistische herstrukturering schokt; en
- die het front in West-Europa als faktor in de internationale klassenkonfrontatie voortstuwt.

Het front is hiermee herkenningspunt 'im fight um leben und befreiung der metropole' (letterlijk overgenomen).

Wij hebben vandaag met de strijdende eenheid CHRISTOS TSOUTSOUVIS de geheime dienst, het Bundesamt für Verfassungsschutz, aangevallen. De geheime diensten zijn vooruitgeschoven posten die in Internationale samenwerking oorlog voeren tegen alle bevrijdingskrachten. Met deze actie zetten wij het offensief van het West-Europese front voort, dat met de aanslag op begonnen is en is voortgezet met de aanvallen op het gebouw van Interpol in Parijs, het gebouw van de OECD in Parijs, Siemens directeur het FRAUNHOFER instituut voor lasertechniek in Aken, het kantoor van de DORNIER-fabriek, de akties in Wuppertal (elektrotechnisch bedrijf WESTINGHOUSE) en de kazerne van de Bundesgrenzschutz bij Bonn (deze zin werd met de hand bijgeschreven bij de overige tekst van de getypte claimbrief). Wij eisen direkte vrijlating van

RAF-lid, in 1978 tot levenslang veroordeeld omdat hij twee op de grond liggende politieagenten had doodgeschoten) en bij elkaar plaatsing van alle RAF-gevangenen en andere gevangen strijders'.

De claimbrief, was waarschijnlijk getypt op dezelfde schrijfmachine als die werd gebruikt voor het typen van de claimbrief na de aanslag op de fa. DORNIER in Immenstaad op 25-7-1986. De eerste zinnen van beide brieven zijn eveneens qua tekst nagenoeg gelijk (wijken slechts iets af in

de formulering). Opmaak, inhoud en tekst van de claimbrief komen in hoge mate overeen met claims zoals die zijn gevonden en ontvangen na aanslagen door het militante 'RAF-umfeld' van de laatste tijd.

Vergeleken met de claim van de 'Strijdende Eenheid', ontvangen na de moord op Siemens-directeur, is de na deze aanslag aangetroffen claim zeer beknopt. De hoofdlijnen komen wel overeen. Deze aanslag wordt omschreven als onderdeel van een gestart offensief van het Anti-imperialistische Front in West-Europa. De Elenlange ideologische uiteenzettingen welke werden opgesomd na de moord op professor ontbreken hier.

'Strijdende Eenheid Christos Tsoutsouvis' Het gebruik van de naam 'Strijdende Eenheid CHRISTOS TSOUTSOUVIS' kan er op wijzen dat men duidelijk wil signaleren dat deze aanslag onderdeel is van een Europees offensief. was een Griekse

terrorist die bij een schietpartij met de politie op 15-5-1985 in Athene werd doodgeschoten door een mede-terrorist (na te zijn getroffen door politiekogels).

Zijn naam kan door de terroristen zijn gehaald uit het alternatieve tijdschrift 'BLÄTTLÉ' (uitgave augustus 1985).

Het vermelden van de aanslag op professor wil mogelijk zeggen dat de daders van deze aanslag zich voegen bij de RAF-strategie.

Sinds 1985 heeft zich 10 keer een 'Strijdende Eenheid' verantwoordelijk gesteld voor terroristische aanslagen in Frankrijk en West-Duitsland, te weten:

- 080485 Iggingen (Brd), bomaanslag op NATO-pijplijn, Strijdende Eenheid 'ULRIKE MEINHOF', REVOLUTIONAIRE CELLEN
- 08485 Hamburg (Brd), bomaanslag op bedrijf dat zich bezighoudt met marinetechische ontwikkelingen, Strijdende Eenheid 'JOHANNES THIMME'
- 100585 Bad Bergen (Brd), bomaanslag op NATO-pijplijn, Strijdende Eenheid 'JOHANNES THIMME'
- 150585 Mönchengladbach (Brd), bomaanslag op een wagenpark van de US-strijdkrachten BRD, Strijdende Eenheid 'VOOR DE BOUW VAN HET ANTI-IMPERIALISTISCHE FRONT IN WEST-EUROPA'
- 141085 Schwäbisch-Gmünd (Brd), bomaanslag op vestiging Daimler Benz, Strijdende Eenheid 'ULRIKE MEINHOF' en Strijdende Eenheid 'GUDRUN ENSSLIN'
- 300586 Parijs/St.Cloud, bomaanslag op het Sekretariaat van Interpol, uitgevoerd door ACTION DIRECTE onder de naam van Strijdende Eenheid 'CRESPO CEPA GALLENDE' (JBT-06)
- 240786 Aken (Brd), bomaanslag op Fraunhofer-Instituut voor Lasertechniek, Strijdende Eenheid 'SHEBAN ATLOUF' (JBT-09)
- 250786 Immenstaad (Brd), bomaanslag op de firma Dornier (militaire techniek), Strijdende Eenheid 'MARIA LUISA ARONEZ' (JBT-09)
- 110886 Heimerzhaim (Brd), bomaanslag op de kazerne van de Bundesgrenzschutz, Strijdende Eenheid 'CRESPO CEPA GALLENDE'
- 130886 Wuppertal (Brd), bomaanslag op elektro technisch bedrijf Westinghouse fanal, Strijdende Eenheid '13-08-1986'.

Gasflussen

Het gebruik van gestolen lege gasflussen van de Duitse Spoorwegen als ommanteling voor explosieve ladingen en het op afstand laten ontploffen van de bom, is een door RAF en militante 'RAF-umfeld' de laatste tijd veel toegepaste techniek.

Dossiernummer: 9.003.2BZC/00517